

DECIZIA NR. 10363/22.07.2019

privind soluționarea contestației formulate de
d-I X, JUD. IAȘI, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. AJI
X/25.04.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Iași – Serviciul Registoru Contribuabili și Declarații Fiscale Persoane Fizice, prin Adresa nr. X/07.05.2019, înregistrată la instituția noastră sub nr. ISR_REG X/09.05.2019, cu privire la contestația formulată de **d-I X**, cod numeric personal X, cu domiciliul în mun. Iași, bld X, nr. X, bl. X, scX, et. X, ap. X, jud. Iași.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași pentru suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat în data de **18.03.2019**, potrivit Confirmării de primire depusă în copie la dosarul, iar contestația a fost depusă în data de **24.04.2019**, conform ștampilei de pe plicul care confirmă data depunerii prin poștă a contestației, anexat la dosarul cauzei, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, sub nr. AJI X.

Constatând că în speță sunt îndeplinite prevederile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, pe care o consideră nelegală pentru următoarele motive:

Dreptul la executare silită este prescris, decizia contestată trebuia emisă până la 31 decembrie 2018, aceasta fiind înregistrată tardiv, peste termenul de 5 ani.

Petentul precizează faptul că este pensionar și este asigurat medical. Acesta menționează faptul că plătește impozit pe venitul anual, dar este inacceptabilă și plata altui impozit pe sănătate, când toată viața a plătit.

II. Organul fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, a emis Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, prin care în temeiul prevederilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit în sarcina **d-lui X**, diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală, în sumă de **S lei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

A. ASPECTE DE PROCEDURĂ

Referitor la susținerea petentului că decizia contestată trebuia emisă până la 31 decembrie 2018, aceasta fiind înregistrată tardiv, peste termenul de 5 ani, se rețin următoarele:

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/ 06.03.2019, organul fiscal a stabilit în sarcina petentului suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Petentul precizează faptul că decizia contestată trebuia emisă până la 31 decembrie 2018, aceasta fiind înregistrată tardiv, peste termenul de 5 ani.

În drept, potrivit prevederilor art. 91 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție al dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel”,

iar potrivit art. 23 din același act normativ:

„Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

Din coroborarea dispozițiilor legale suscitade, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul veniturilor din activități independente și implicit a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, se constată că aceasta este în strânsă legătură cu momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv cu momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

În ceea ce privește momentul la care se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată și de la care începe să curgă termenul de prescripție, trebuie stabilit momentul în care se constituie baza de impunere care generează creanța fiscală și obligația fiscală corelativă, precum și momentul în care se nasc dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă.

Astfel, în sensul prevederilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nașterea dreptului organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată, este nașterea dreptului la acțiune, respectiv a dreptului organului fiscal la acțiunea de a stabili obligații fiscale.

Dreptul la acțiune al organului fiscal pentru stabilirea obligațiilor fiscale se naște la data la care a expirat termenul legal de depunere a declarației fiscale pentru perioada respectivă.

În ceea ce privește veniturile de natura celor prevăzute la art. 46 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care au stat la baza calculării impozitului pe venit, se reține că la art. 83 și la art. 84 din prevederile legale de mai sus, se precizează:

”ART. 83 Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere. [...]

ART. 84 Stabilirea și plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, [...].”

În concluzie, baza impozabilă pentru calculul impozitului pe venit și implicit a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, s-a constituit la sfârșitul perioadei fiscale, iar dreptul de creanță fiscală și obligația corelativă s-au născut la termenul prevăzut pentru depunerea declarației privind venitul realizat, respectiv la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

În speță, creanța fiscală s-a născut în anul 2015, când urmare a declarării de către petent a veniturilor obținute de acesta în anul 2014, respectiv prin Declarația privind veniturile realizate din România pe anul 2014 nr. X/25.05.2015, organul fiscal a emis Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2014 nr. X/05.06.2015, astfel că termenul de prescripție al dreptului la acțiune al organului fiscal începe să curgă de la data de 01.01.2016.

Totodată, potrivit prevederilor art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

Având în vedere faptul că, în speță, termenul de prescripție al dreptului la acțiune al organului fiscal a început să curgă de la data de 01.01.2016, iar potrivit prevederilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, mai sus menționat, termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă, sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 110 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 110 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.

Din coroborarea dispozițiilor legale suscitade, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală.

În speță, obligația fiscală în sumă de **S lei**, este aferentă anului 2014, iar potrivit prevederilor legale mai sus-menționate, data la care a început să

curgă termenul de prescripție al dreptului la acțiune al organului fiscal este 01.07.2015 și se sfârșește la data de 30.06.2020.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că obligațiile suplimentare de plată de natura contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate au fost stabilite în interiorul termenului de prescripție.

Astfel, motivele prezentate de petent nu sunt întemeiate, drept pentru care urmează a se soluționa cauza pe fond.

B. ASPECTE DE FOND

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a procedat corect și legal la regularizarea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2014 prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, în condițiile în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal contestat.

În fapt, potrivit Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2014 nr. X/05.06.2015, petentul a obținut în anul 2014 din *Activități juridice*, un venit net în sumă de S lei.

Ca urmare, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/ 06.03.2019, contestată, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, a stabilit în baza prevederilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sarcina **d-lui X**, diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în sumă de **S lei**, după cum urmează:

- total bază de calcul (rd.l.1+rd.l.2+rd.l.3+rd.l.4+rd.l.5) S lei;
- total contribuție datorată (conform anexei) S lei;
- obligații privind plățile anticipate S lei;
- diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus (rd.2-rd.3). S lei;

În drept, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 31.12.2014:

„Art. 296²¹ Contribuabili

(1) Urmatoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii si la cel de asigurari sociale de sanatate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internationale la care România este parte, dupa caz:

- a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;**
- b) membrii întreprinderii familiale;**
- c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice;**

d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

ART. 296[^]22_Baza de calcul

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296[^]21 alin. (1) lit. a) - e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

ART. 296[^]23_Excepții specifice

(3) Pentru persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum și venituri de natura celor menționate la art. 296[^]21 alin. (1) lit. a) - d), g) și h), art. 52 alin. (1) lit. b) - d) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e), se calculează și se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra tuturor acestor venituri.

ART. 296[^]25 Declaraarea, definitivarea și plata contribuțiilor sociale

(1) Declaraarea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum și a declarației de venit estimat prevăzute la art. 81 și a declarației privind venitul realizat prevăzute la art. 83, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) În cazul impunerii în sistem real, obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 296[^]18 alin. (3) lit. b[^]1 asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 296[^]22 alin. (2) și (4[^]1). [...]

(4) Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate[...].

(5) Obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la art. 296[^]24 alin. (3).

Art. 296[^]18 Calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale

(3) Cotele de contribuții sociale obligatorii sunt următoarele:

[...]

b) pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate:

b[^]1) 5,5% pentru contribuția individuală;”.

Față de cadrul legal invocat se reține că, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente se datorează obligații anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate, determinate pe baza

declarației privind venitul realizat, acestea fiind stabilite de organul fiscal prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Potrivit Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2014 nr. X/05.06.2015, petentul a obținut în anul 2014 din *Activități juridice*, un venit net în sumă de S lei.

Conform dispozițiilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal, organul fiscal a procedat la determinarea contribuției sociale de sănătate anuală prin aplicarea cotei de 5,5% asupra venitului realizat din profesii libere în anul 2014 de **S lei**, întocmind în acest sens Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, prin care a stabilit în sarcina contribuabilului o contribuție totală datorată de **S lei**.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că în mod corect și legal a fost emisă Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019 prin care Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, a stabilit diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus, în sumă de **S lei**, drept pentru care, contestația d-lui X, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, în conformitate cu prevederile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, astfel:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [....].”

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **d-l X** împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2014 nr. X/06.03.2019, emisă de Administrația

Județeană a Finanțelor Publice Iași, pentru suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL

ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII 1

ÎNTOCMIT